

Arrest

nr. 282 450 van 22 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. MALANDA
Dieudonné Lefèvrestraat 17
1020 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 augustus 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. MALANDA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 12 oktober 2019, dient op 1 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 14 april 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 7 maart 2022.

1.3. Op 22 juni 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 23 juni 2022 en luidt als volgt:

“U verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en geboren te zijn in Mbanza Congo op 19 oktober 1972. Gezien u huurde bent u verschillende keren verhuisd. Hoji Ya Henda in Cazenga, Vila Alice in Maianga en Rua da Macong Casa in de gemeente Kilamba Kiaxi in Golfe 2 zijn diverse plaatsen in de provincie Luanda waar u heeft gewoond. Het laatste adres waar u heeft gewoond sinds 2013 tot en met de laatste nacht voor uw definitief vertrek uit Angola ligt in Zango 4 in de gemeente Viana, eveneens gelegen in de provincie Luanda. In 2010 hernam u uw opleiding in de militaire school van Maianga, Instituto Médio Técnico 17 de Dezembro genaamd. Na vier jaar slaagde u erin de opleiding te voltooien. Gelijktijdig met uw studies werkte u in de logistiek binnen het bedrijf Taymar Offshore, waar u bent gestart in 2007. Gecombineerd met uw werkdagen van 8u tot 17u vertrok u meteen nadien naar school om rond 23u, 23u30 terug thuis te komen. Naast uw beroepsactiviteiten bent u sinds 2010 aangesloten bij de zevendedagsadventisten Luz do Mundo (een splintergroep die zich afscheurde van de reguliere zevendedagsadventisten), door toedoen van uw vrouw. Begin 2011 werd u door de profeet zelf, Jose Julino Kalupeteka, aangesteld als verantwoordelijke dominee voor uw kerk dewelke zich op volgend adres bevindt: Rua Pedro de Castro van-Dúnem de Loy in Kilamba Kiaxi, Golfe 2. Hier was u drie keer per week aanwezig voor religieuze activiteiten. Op dinsdag waren er vergaderingen met de vrouwen, op woensdag was er intersectie en op donderdag sprak u de mannen toe. Op zaterdag was het congregatie van alle kerken en zondag was een rustdag. Gezien uw verantwoordelijke functie was u ook soms bij noodzaak aanwezig buiten de vaste momenten dat u daar aanwezig was. Op 12 april 2015 ging een spirituele retraite van start op de berg Sumi, tot dewelke de profeet Jose Julino Kalupeteka had opgeroepen. U was op deze spirituele retraite echter niet aanwezig, gezien er een audit plaatsvond op uw werk. De vorige president Jose Eduardo Dos Santos verklaarde uw kerk als een bedreiging voor de staat en gaf het bevel om alle kerken van Luz do Mundo te sluiten. Tot 2017 gingen de gewoonlijke activiteiten door in uw kerk, maar vanaf het moment dat de recherche papieren aan uw kerk heeft geplakt, hebben u en uw eigen kerkgemeenschap besloten een pauze in te lassen. In 2018 besloot de coördinator van uw kerk op niveau van Luanda dat jullie niet mochten opgeven ondanks dat er een aantal broeders in de gevangenis zaten. Vanaf dat moment liet u de cultussen en gebedsdiensten bij u thuis doorgaan. Om die reden werd u beschuldigd van weerstand tegen en ongehoorzaamheid aan de Angolese autoriteiten. Gedurende het jaar 2017 ontving u drie kennisgevingen, waar u nooit op bent in gegaan. In mei 2018 kreeg u bezoek van de Angolese recherche, die een aanhoudingsbevel had, en werd u meegenomen naar het gemeentelijk commando van Kilamba Kiaxi. Hier werd u gefolterd en mishandeld waardoor u het bewustzijn verloor. Vervolgens heeft men u overgebracht naar het ziekenhuis van Samba van waaruit u opnieuw naar hetzelfde commando van Kilamba Kiaxi werd gebracht. Door toedoen van uw baas en zijn neef kon u het commando verlaten. Ondanks de verwittigingen van uw baas om te stoppen met uw religieuze activiteiten voor de kerk Luz do Mundo en uw veroordelingen besloot u alsnog uw activiteiten verder te zetten. In 2015 en in september 2018 reisde u reeds naar België in het kader van een vakantie. Wanneer u terugkwam na die laatste reis bleef u eveneens uw religieuze activiteiten verder zetten. Op 11 oktober 2019 besloot u samen met uw dochter, P. J.V.C., opnieuw naar België te reizen met het vliegtuig omwille van vakantieredenen.

Na een aantal dagen kwam er opnieuw een verrassingsbezoek bij uw huis in Angola, waarbij naar u werd gevraagd en waarbij uw vrouw werd geslagen. Dit bezoek, mede door de verwittigingen van uw baas dat u sinds kort geseind stond op de luchthaven, heeft u doen besluiten de Belgische autoriteiten om internationale bescherming te verzoeken op 1 juli 2020.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u na het persoonlijk onderhoud van 7 maart 2022 volgende documenten neer via mail: een wooncontract met betrekking tot uw woonplaats in de Rue Renard 352, bus 11, 4100 Seraing d.d. 23 augustus 2021; een werkcontract met betrekking tot uw beroep in Eynatten bij Vincent Logistics SA d.d. 30 juli 2021 en een loonfiche daarvan d.d. 6 december 2021; Een foto van een religieus medewerker in een kerk; Een schoolattest van uw dochter J.P. d.d. 15 juni 2021. Gedurende uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) legt u op 12 april 2021 volgende documenten neer: Een originele tweede verwittiging tot oproeping d.d. 11 juli 2017; Een originele derde verwittiging tot oproeping d.d. 14 augustus 2017; Een origineel bevel om te verschijnen d.d. 31 mei 2018. Daarnaast legt u eveneens het origineel Angolees paspoort en de originele Angolese identiteitskaart van u en uw dochter, J.V.C.P. neer. Op 16 mei 2022 stuurt u via de post het CGVS nog een werkcontract van onbepaalde duur toe d.d. 29 april 2022. Op 16 juni legt u via e-mail een medisch attest d.d. 15 juni 2022 neer betreffende uw letsels.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen door de Angolese autoriteiten naar aanleiding van uw functie als verantwoordelijke dominee binnen de zevendedagsadventisten Luz do Mundo. Hoewel door de autoriteiten een bevel werd uitgevaardigd de kerken te sluiten, zette u uw religieuze diensten voort tot de dag van uw vertrek. U vreest dan ook gevangen te worden genomen door de Angolese autoriteiten omwille van het feit dat u door hen werd beschuldigd van ongehoorzaamheid en weerstand tegen de autoriteiten zelf (NPO, p. 7, 13, 18, 27).

Vooreerst valt op dat u **bijzonder laattijdig uw asielaanvraag hebt ingediend**, namelijk twee jaar en twee maanden nadat u werd gearresteerd in uw land van herkomst en acht maanden nadat u in België bent aangekomen (NPO, p. 4 - 5, 9, 11 - 12; vragenlijst CGVS, vraag 1 en 5; verklaring DVZ, vraag 32; zie administratief dossier). Het is daarenboven **weinig aannemelijk** dat de ernst van de feiten pas tot u is doorgedrongen in juli 2020 wanneer u werd ingelicht dat u geseind stond, uw vrouw thuis werd bezocht door de autoriteiten en dat een christelijke broeder van u, S., werd opgepakt (NPO, p. 12, 14). U was immers reeds sinds 2017 op de hoogte dat u het risico liep gearresteerd te worden door de drie kennisgevingen die u ontving in dat jaar (NPO, p. 13, 19 - 20). Bovendien werd u op 28 mei 2018 al gearresteerd, gefolterd en mishandeld in het kader van de vrees die u nu aanhaalt om terug te keren naar uw land van herkomst, namelijk “de rest van uw leven doorbrengen in de gevangenis samen met anderen” (NPO, p. 13, 27). **Het feit dat u pas op 1 juli 2020 asiel aanvroeg, twee jaar en twee maanden na uw arrestatie op 28 mei 2018 en acht maanden na uw aankomst in België op 12 oktober 2019, is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst van de door u beweerde “vrees voor vervolging” of het “risico op het lijden van ernstige schade”.**

Omwille van diezelfde redenen, namelijk dat u in 2017 reeds drie kennisgevingen hebt ontvangen waarbij u volgens u werd beschuldigd van weerstand en ongehoorzaamheid en uw arrestatie op 28 mei 2018 waarbij u werd gefolterd en mishandeld, is het **bijzonder opvallend** dat u na uw arrestatie geen bescherming zocht, maar slechts besloot om op vakantie te gaan naar België in september 2018, aangezien u “nood had aan een andere omgeving” omwille van hetgeen u was overkomen. Deze vakantie wordt tevens ook bevestigd door het door u neergelegde paspoort (NPO, p. 5, 13, 19 - 20; zie administratief dossier). Na drie weken keerde u “zoals gewoonlijk terug naar Angola na drie weken vakantie” en heeft u uw activiteiten verder gezet. Bovendien bleef u uw “gewone leven” leiden (NPO, p. 13). **Dat u er na het ontvangen van verschillende kennisgevingen en, ten gevolge daarvan, slachtoffer geweest te zijn van foltering en mishandelingen voor koos om in 2018 niet meteen te verzoeken om internationale bescherming, maar wel om terug te keren naar uw land van herkomst en opnieuw uw religieuze activiteiten verder te zetten, roept grote vraagtekens op bij de ernst van uw beweerde vrees voor een terugkeer naar Angola.** Ook wanneer u Angola finaal verliet op 11 oktober 2019, samen met uw dochter P.J.V.C., was u oorspronkelijk eveneens van plan om niet in Europa te blijven en terug te keren naar Angola (NPO, p. 9, 12; Verklaring DVZ, vraag 27). De vaststelling dat u bij uw reis naar België, zowel in september 2018 als bij uw reis in oktober 2019, **op legale wijze en met uw eigen paspoort het vliegtuig nam om het land te verlaten, ondergraaft eveneens de ernst van uw problemen met de Angolese autoriteiten** (NPO, p. 5, 11, 13; zie administratief dossier).

Over de eerder genoemde verderzetting van uw religieuze activiteiten kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt.

In het kader van de strijd tegen illegale religieuze groeperingen vond op 16 april 2015 een confrontatie plaats tussen de Angolese autoriteiten en aanhangers van de zevendedagsadventistenkerk Luz do

Mundo. Er werd een aanhoudingsbevel uitgebracht ten aanzien van hun leider, Kalupeteka. Na een poging om Kalupeteka te arresteren kwam het tot een conflict tussen de gelovigen en de ordediensten en vielen er doden aan beide kanten. De autoriteiten meldden 22 doden, waarvan 13 kerkgangers en 9 politieagenten. Andere, onafhankelijke bronnen spreken van 700 of zelfs meer dan duizend doden onder de volgers van Kalupeteka. Op 20 april 2015 kondigt toenmalig president José Eduardo Dos Santos aan dat “de sekte van Kalupeteka een bedreiging is tegen de nationale veiligheid en vrede en dat deze wordt geleid door gevaarlijke individuen. Hij stelt daarbij dat hij alles in het werk zal stellen om de sekte volledig te ontmantelen vanwege hun burgerlijke ongehoorzaamheid en antipatriottisme.

Volgens een anonieme bron zouden op 19 en 20 april 2015 aan de Angolese politie instructies gegeven zijn zoals onder meer het uitvoeren van undercover zoektochten in ziekenhuizen, klinieken, private en publieke medische centra om de gewonden van het incident op 16 april 2015 te lokaliseren en vervolgens de aanhangers van Kalupeteka te doden. Ook het doorzoeken van voorsteden en plattelandsdorpen met als doel om begrafenissen of het verbergen van gedode volgers van Kalupeteka te identificeren en vervolgens de volledige familie uit te roeien, is één van de bevelen die zou zijn uitgestuurd naar de Angolese politie volgens dezelfde anonieme bron (geciteerd door het Chr. Michelsen Institute, zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier).

Op 9 en 15 augustus 2016 vinden er opnieuw confrontaties plaats tussen aanhangers van de Luz do Mundo kerk en de Angolese autoriteiten in het dorp Dumbi in de gemeente Cassongue in de provincie Cuanza Sul. Hierbij vielen in het eerste geval vijf doden en in het tweede geval verdwenen dertig mensen, die uiteindelijk vermoord bleken te zijn (Daarbovenop werden nog eens zes vrouwen gearresteerd, dewelke nadien eveneens vermist werden. Daarnaast melden verschillende media dat gerechtelijke procedures tegen leden van de kerk nog steeds lopen na het incident op 16 april 2015 en na de veroordeling van Kalupeteka in 2016. In april 2017 stelt ACAT dat aanhangers van de Luz do Mundo kerk in het algemeen nog steeds onderdrukt worden en dat overlevenden van het incident op 16 april 2015 zich nog steeds verbergen, omdat ze weten dat ze gezocht worden door de Angolese autoriteiten. Volgens ACAT is er geen twijfel mogelijk dat twee jaar na het incident op de Sumi berg de straffeloosheid en het stilzwijgen van de Angolese autoriteiten herhaald geweld tegen aanhangers van de Luz do Mundo kerk aanmoedigen. Een andere bron stelt in oktober 2018 dat de kerk geleid door Kalupeteka niet langer bestaat. (Zie informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier).

U stelt dat u tot mei 2017 dezelfde diensten in uw kerk bleef verderzetten zoals u ze steeds heeft uitgevoerd, namelijk op dinsdagavond vergadering met de vrouwen, op woensdagavond intersectie, donderdagavond samenkomst met de mannen en op zaterdag congregatie van alle kerken. Pas toen de recherche in 2017 “papieren is beginnen plakken aan de kerken om te vermelden dat ze gesloten waren”, heeft u besloten een pauze in te lassen (NPO, p. 15, 18, 20). Binnen de hierboven beschreven context van geruchten over een massamoord op uw geloofsgenoten op 16 april 2015 en de volgende dagen, blijvende repressie en nieuwe gewelddadige incidenten in de jaren daarna, zijn deze verklaringen weinig aannemelijk. Nog binnen deze context is het weinig aannemelijk dat u op 24 september 2018, zoals ook staat weergegeven op het door u neergelegde paspoort, opnieuw kon terugkeren naar Angola zonder daarbij problemen te ondervinden, of dat u pas gedurende uw verblijf in België vanaf 11 oktober 2019 op de luchthaven geregistreerd stond als gezochte man (NPO, p. 13, 14). Voordien had u immers volgens u reeds verschillende confrontaties met de autoriteiten, namelijk de drie kennisgevingen die u in 2017 ontving en uw arrestatie op 28 mei 2018 waarbij u werd gefolterd en mishandeld. Bovendien zou u, die stelt steeds op hetzelfde adres te zijn blijven wonen sinds 2013 namelijk in Zango 4 in de gemeente Viana (NPO, p. 4 – 5, 9), ook na uw arrestatie en foltering in mei 2018 (NPO, p. 12, 13) zijn blijven verder gaan met uw kerkelijke activiteiten, gewoon bij u thuis (NPO, p. 19). Vooral vanwege uw functie als verantwoordelijke dominee binnen de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo in Kilamba Kiaxi sinds 2011 kan niet worden aangenomen dat u al die jaren zonder gevolgen in hetzelfde huis hebt verbleven en daar zelfs de erediensten heeft kunnen verderzetten sinds 2018, ook na uw arrestatie op 28 mei 2018. Zeker omdat men, zoals u het zelf stelt, in Luanda op zoek was naar “promotoren van de kerk”, zoals uw broeder Sebastian die verantwoordelijke dominee was voor de kerk in Samba, een functie gelijkaardig aan de uwe (NPO, p. 4 – 5, 12 - 17).

Deze vaststellingen doen reeds bij voorbaat afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde “vrees voor vervolging” of het “risico op het lijden van ernstige schade” in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Daarenboven zijn uw verklaringen over de incidenten die zich hebben voorgedaan op 16 april 2015 en de nasleep hiervan geenszins overtuigend, in die mate dat er geen geloof meer kan worden

gehecht aan uw prominent lidmaatschap van diezelfde religie. U blijkt zelf immers bijzonder slecht op de hoogte van de gebeurtenissen op 16 april 2015 en van de hierboven geschetste context waarbinnen uw geloofsgemeenschap zich na april 2015 bevond.

Vooreerst stelt u dat de profeet Kalupeteka op 16 april 2015 **ter plekke in de boeien werd geslagen en werd meegenomen** door de strijdkrachten alsof hij een rebel was, waarna hij voor de rechtbank kwam en veroordeeld werd tot een gevangenisstraf die hij momenteel uitzit in de gevangenis van **Viana** (NPO, p. 12, 22). Uit de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Kalupeteka op 16 april 2015 het kamp kon verlaten en pas later elders werd ingerekend.

Ten tweede antwoordt u op de vraag of er zich na de confrontatie op 16 april 2015 nog andere confrontaties hebben voorgedaan als volgt: “Tussen de politie en de kerk? Nee. In het dorp zijn er nog wel gelovigen opgepakt, maar dat waren geen confrontaties” (NPO, p. 23). In tegenstelling tot uw bewering blijkt echter uit de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier dat er wel degelijk nog confrontaties hebben plaatsgevonden tussen de politie en de kerk, namelijk op 9 augustus 2016 en op 15 augustus 2016. Ook gedurende deze incidenten vielen er verscheidene doden (zie supra).

Ten derde blijft u **bijzonder vaag** over het aantal doden onder de gelovigen die aanwezig waren op de Sumi – berg gedurende het incident van 16 april 2015. U stelt aanvankelijk dat de regering over een cijfer sprak, maar dat dit niet klopte (NPO, p. 18). Hoewel u door broeders die zelf aanwezig waren zou zijn ingelicht over de feiten die daar hebben plaatsgevonden, kan u, gevraagd hoeveel doden er zijn gevallen op 16 april 2015, niet meer vertellen dan dat er 9 politiemensen overleden zijn en dat u geen cijfer hebt van het aantal gelovigen die het leven hebben gelaten (NPO, p. 12, 20). Gevraagd of u ook niet ongeveer weet hoeveel doden er bij de gelovigen zijn gestorven, antwoordt u ontkennend en stelt u dat de politie nooit cijfers heeft vrijgegeven over het aantal doden. Vervolgens stelt u toch dat er sprake was van een twintigtal, maar dat het er zeker meer dan twintig waren (NPO, p. 20). Gevraagd of u nooit iemand een schatting hoorde doen, antwoordt u vervolgens negatief. Hierbij kan reeds worden opgemerkt dat de autoriteiten, zoals u zelf ook eerder aangaf, wel degelijk cijfers hebben vrijgegeven, namelijk van 22 doden, waarvan 13 kerkgangers en 9 politieagenten, dit in tegenstelling tot verschillende mensenrechtenorganisaties die op basis van getuigenissen spreken over honderden doden. Aangezien u een prominent lid van de Luz do Mundo beweging stelt te zijn, aangesteld door Jose Kalupeteka zelf, en bijgevolg met verschillende prominente contacten binnen de geloofsgemeenschap, wordt u gevraagd wat men u dan verteld heeft over de retraite op 16 april 2015. U vraagt vervolgens of de interviewer de autoriteiten bedoelt. Gewezen op uw eerdere verklaring dat u in Luanda op de hoogte werd gebracht van het gebeurde en gevraagd naar hetgeen u vernam, stelt u slechts dat het in het journaal kwam, maar dat u het al eerder hoorde van een aantal broeders. Gevraagd of die broeders dan geen schatting deden over het aantal doden, stelt u nu plots dat ze wel degelijk over veel doden spraken, waarschijnlijk een honderdtal, dat er een onderzoek zou gevoerd moeten worden om het exacte aantal te weten te komen, maar dat dit niet wordt toegelaten. (NPO, p. 20 – 21.) Ook over het aantal gelovigen dat werd opgepakt in het dorp Sumi kan u niets anders antwoorden dan: “Ik heb er geen exact nummer van. In Huambo heb ik geen idee hoeveel er zijn opgepakt” (NPO, p. 23). **Uw wisselende en weinig coherente verklaringen komen over als gebaseerd op algemeen bekende informatie die werd gecommuniceerd in de media (zie supra) en geven geenszins een doorleefd relaas weer van iemand die plots te horen kreeg dat honderden, waarschijnlijk meer dan 700 van zijn geloofsgenoten vermoord werden, dit terwijl de autoriteiten blijven beweren dat het er slechts 13 waren. Evenmin kan u doorleefd navertellen wat u hoorde van personen die daar zelf aanwezig waren, zoals men zou verwachten van iemand met een prominente positie en vele contacten binnen deze beweging. Ook blijkt uit uw verklaringen dat u heeft nagelaten diepgaander onderzoek te voeren naar de feiten door bijvoorbeeld de onderzoeken van mensenrechtenorganisaties of getuigenverklaringen na te gaan.**

U weet immers wel te vertellen dat er mensenrechtenorganisaties vragen hebben gesteld en onderzoek wilden voeren, maar u heeft klaarblijkelijk evenmin na de feiten verder opgevolgd wat dan wel de conclusies van die mensenrechtenorganisaties zijn geweest, namelijk dat er waarschijnlijk 700 tot 1000 doden zijn gevallen (NPO, p. 20 – 21). Cijfers die bovendien ook bevestigd worden door de zoon van Kalupeteka, enkele maanden na het incident in kwestie (zie administratief dossier) en waarvan men dus kan verwachten dat een prominent lid van deze kerk ze meteen en ondubbelzinnig kan toelichten.

Tenslotte overtuigen uw verklaringen over de kernaspecten van de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo, en de verschillen met de gewone zevendedagsadventisten waarvan Kalupeteka zich afscheurde, evenmin.

Zo kan u als verschil tussen de zevendedagsadventistenkerk en de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo geen ander verschil aanmerken dan de vegetarische levensstijl die wordt aanhangen door de zevendedagsadventistenkerk en dat het bij Luz do Mundo wel wordt toegelaten om vlees of vis te eten. U expliciet gevraagd of dit het enige verschil is tussen beide antwoordt u als volgt "Exact, verder zijn er geen verschillen." (NPO, p. 25 – 26). In tegenstelling tot uw verklaringen blijkt uit de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier dat de verschillen tussen de Zevendedagsadventistenkerk en zijn afscheiding Luz do Mundo eerder terug te vinden zijn in het verwerpen van de praktijk van de tienden en andere leerstellige principes. Ook het verwerpen van de verering van voorouders vormt een groot verschil tussen beide kerken en maakt dat de Luz do Mundo beweging ingaat tegen de traditionele culturen en de leer van traditionele leiders.

Verder legt u verwarrende verklaringen af over de rustdag binnen uw geloofsgemeenschap, waar de zaterdag als zevende dag wordt beschouwd, een onderscheidend kenmerk van alle zevendedagsadventisten, waartoe ook de Luz do Mundo beweging zich rekent (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). U verklaart echter spontaan dat zondag een rustdag is (NPO, p. 15), hoewel dit juist bij andere christenen, die niet tot de zevendedagsadventisten behoren, het geval is (zie info). Gevraagd naar de verschillen tussen de zevendedagsadventisten en de Luz do Mundo beweging, stelt u correct dat de manier van doen vrij gelijkend was en dat zaterdag de zevende dag is en zondag de eerste. Vervolgens stelt u verkeerdelijk (of toch volgens de leer van de zevendedagsadventisten) dat zondag de rustdag is van God nadat hij zes dagen had gewerkt.

Meteen daarna vult u verwarrend genoeg aan dat God de zevende dag rust nam en dat je niet snel iemand van de zevendedagsadventisten, noch van Luz do Mundo zal vinden die op zaterdag werkt. Wanneer u vervolgens vanwege uw wisselende verklaringen opnieuw gevraagd wordt naar jullie rustdag, antwoordt u opnieuw "zondag". (NPO, p. 26.) Ter bevestiging gevraagd of men bij Luz do Mundo op een zondag rust, stelt u opnieuw dat dit algemeen zo is bij de zevendedagsadventisten, alsook bij Kalupeteca. Aan het einde van het onderhoud, nadat het interview reeds werd afgesloten, uw advocaat aan het woord werd gelaten en de praktische zaken besproken werden, doet u nog een poging uw verklaringen recht te zetten: "Op zaterdag wordt er geen enkele economische activiteit gedaan en dan gaan wij naar de kerk om de Heer te vereren. Anderen beschouwen dit als de zondag" (NPO, p. 28). Deze aanvulling maakt uw eerdere, wisselende verklaringen echter niet ongedaan. Ook de opmerkingen die u omtrent dit onderwerp toevoegt aan de notities die u werden opgestuurd, brengen hier geen verandering in. Van iemand die behoort tot de zevendedagsadventisten mag immers verwacht worden dat hij over de rustdag, de zevende dag, tevens het onderscheidende kenmerk van zijn geloofsgemeenschap vergeleken met andere Christenen, onmiddellijk eenduidige verklaringen kan afleggen wanneer hij hierover bevraagd wordt. De vaststelling dat u ruim na het onderhoud de correcte informatie kan overmaken, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat u hierover verwarrende verklaringen heeft afgelegd gedurende uw persoonlijk onderhoud. **Dat u zich over dit doorslaggevend aspect binnen de kerk van de zevende dag (het aspect waaraan zij zelfs haar naam ontleent) zou vergissen of hier geen eenduidig antwoord op kon bieden, maakt dat niet enkel uw behoren tot de Luz do Mundo kerk, maar zelfs uw behoren tot de zevendedagsadventisten in het algemeen, aan het wankelen gaat.**

Van iemand die vanaf 2011 tot de dag van zijn vertrek in 2019 verantwoordelijke dominee beweert te zijn geweest van "één van de kerken van de adventisten Luz do Mundo in Kilamba Kiayi", overigens door de profeet Kalupeteka zelf aangesteld als verantwoordelijke omwille van zijn kennis en kwaliteiten dewelke hij ook zes keer in persoon heeft ontmoet, kan een meer doordrongen kennis van de gebeurtenissen in 2015 en de Luz do Mundo kerk in het algemeen worden verwacht (NPO, p. 14 – 16). **Bijgevolg kan geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw bewering lid te zijn geweest van de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo, noch aan uw arrestatie omwille van de activiteiten die u georganiseerd zou hebben en uw daaruit volgende "vrees voor vervolging" in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.**

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 30 mei 2022. Uw toevoeging met betrekking tot de rustdag werd hierboven reeds besproken. De overige opmerkingen die u formuleerde hebben voornamelijk betrekking op kleine inhoudelijke aanpassingen en spellingsfouten. Er werd met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van die aard dat ze een ander licht werpen op bovenstaande beoordeling.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een

reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

De documenten die u gedurende uw interview bij DVZ op 12 april 2021 neerlegt, namelijk een originele tweede verwittiging tot oproeping d.d. 11 juli 2017; een originele derde verwittiging tot oproeping d.d. 14 augustus 2017; een origineel arrestatiebevel d.d. 15 februari 2018 en een attest ter bevestiging van arrestatie d.d. 31 mei 2018 zijn niet afdoende om de noodzaak aan internationale bescherming alsnog te bewijzen. Vooreerst kan op basis van de informatie in de voorgelegde documenten op geen enkele manier worden vastgesteld dat het gaat om oproepingsbrieven of bevelen om te verschijnen in het kader van het behoren tot de Luz do Mundo beweging. Sowieso kunnen voorgelegde documenten slechts geloofwaardige verklaringen ondersteunen, maar zijn zij geheel niet in staat op zichzelf een ongeloofwaardig relaas in een ander licht te plaatsen. Bij het arrestatiebevel kan bovendien worden opgemerkt dat er enkel uw voor- en achternaam op terug te vinden zijn en uw woonplaats zeer algemeen wordt aangeduid als zijnde 'in de stad Luanda'. Het is weinig waarschijnlijk dat een dergelijk arrestatiebevel, met bijzonder beperkte identificatiegegevens en zonder enige verwijzing naar de feiten waarvan u zou worden verdacht, zou gebruikt worden door de officiële instanties om u in het kader van een arrestatie te legitimeren. Op het attest ter bevestiging van uw arrestatie staan weliswaar ook de namen van uw ouders te lezen, het adres dat er staat komt niet overeen met het adres waar u verklaarde sinds 2013 gewoond te hebben (NPO 4, 5) (noch met het adres op uw identiteitskaart, zie groene map van het administratief dossier) en uw leeftijd (47 jaar) komt niet overeen met uw leeftijd op het moment van uw arrestatie (nl. 45 jaar).

Ook de foto die u na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS via mail doorstuurt waarop een religieus medewerker te zien is, brengt geen verandering in de vaststelling dat er in uw hoofd noch een vermoeden bestaat van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ten eerste kan op geen enkele manier worden bewezen dat u het werkelijk bent die op de foto te zien is en zelfs als u het bent, is nergens op de foto te zien dat u aan het werk bent in een zevendedagsadventistenkerk van Luz do Mundo.

Tenslotte hebben de andere documenten die u via mail doorstuurt na het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 07 maart 2022 geen specifieke relevantie voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Het gaat hierbij om volgende documenten: een wooncontract met betrekking tot uw woonplaats in de Rue Renard 352, bus 11, 4100 Seraing d.d. 23 augustus 2021; een werkcontract met betrekking tot uw beroep in Eynatten bij Vincent Logistics SA d.d. 30 juli 2021 en een loonfiche daarvan d.d. 6 december 2021; Een schoolattest van uw dochter Jemima PEMBELE d.d. 15 juni 2021. Deze documenten wijzen op u en uw dochters integratie in de Belgische samenleving, maar weerleggen bovenstaande conclusie niet. Ook het door u, op 16 mei 2022, verzonden werkcontract van onbepaalde duur staat, zoals u het zelf stelt in bijgevoegde brief, niet de door u gestelde vervolging en weerlegt bijgevolg ook niet de conclusie dat die gestelde vervolging niet voldoet aan de voorwaarden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Gedurende uw interview bij DVZ van 12 april 2021 en het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 07 maart 2022 legt u een origineel Angolees paspoort en een originele Angolese identiteitskaart neer van uzelf en uw dochter Jemima Victorina Calenga PEMBELE. Beide documenten ondersteunen jullie identiteit en nationaliteit.

Op 16 juni legt u via e-mail een medisch attest neer betreffende de letsels die u stelt opgelopen te hebben gedurende de vermeende vervolgingsfeiten. Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verwondingen werden opgelopen die aan de basis lagen van de vastgestelde littekens. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen littekens. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de littekens. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin verwondingen werden opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3 tot 48/7, 48/9 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat hij na zijn arrestatie weer werd vrijgelaten, hij daarom dacht dat hij minder gevaar liep en hij had besloten om uit te kijken hoe de situatie zich verder zou ontwikkelen. Pas één à twee maanden na zijn aankomst in België zou hij van een vriend vernomen hebben dat vrienden en kennissen gecontacteerd waren geweest en dat hij zelf geseind staat op de luchthaven. Omwille van de Covid-19 pandemie heeft hij vervolgens moeilijkheden ondervonden om zijn beschermingsverzoek te laten registreren, waardoor er volgens hem geen sprake is van een laattijdig verzoek.

Hij herhaalt dat hij door tussenkomst van de heer C. vrijgelaten werd en er op dat moment voor hem geen gevaar meer was.

Hij herhaalt dat er in de periode van 2018 en 2019 geen heractivering was van de vervolging waardoor hij in die periode het land probleemloos kon verlaten.

Hij wijst erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud, zijnde op p. 14 en 15 blijkt dat hij enkel op donderdag optrad en hij aanwezig was op andere dagen, zoals dinsdag, woensdag en zaterdag of op andere dagen als men hem nodig had. Uit de notities blijkt niet dat hij daar ook voorzitter was, in tegenstelling tot wat het CGVS insinueert.

Omtrent het motief dat hij van 2013 tot aan zijn vertrek uit Angola op hetzelfde adres heeft kunnen verblijven, benadrukt hij dat de activiteiten op zijn adres op clandestiene wijze doorgingen.

Aangaande zijn vooraanstaande statuut binnen de religieuze beweging zet hij uiteen wat volgt. Ten eerste verwijt hij de commissaris-generaal de bronnen waarop hij zich heeft gebaseerd en waarnaar worden verwezen in de beslissing, niet gevoegd te hebben bij de bestreden beslissing zelf, zodat die beslissing volgens hem niet afdoende werd gemotiveerd.

Ten tweede stelt hij dat hij verweten wordt geen melding te hebben gemaakt van de confrontaties in Dumbi in augustus 2016, terwijl hij nochtans op p. 23 van de notities van zijn persoonlijk onderhoud verwezen heeft naar bijkomende arrestaties van gelovigen.

Ten derde, legt hij uit dat hij de informatie over hoeveel personen er overleden waren tijdens de slachting van 16 april 2015 pas achteraf vernomen heeft via medegelovigen en via het nieuws. Hij vervolgt dat uit beschikbare informatie inderdaad blijkt dat er geen zekerheden zijn over het aantal overleden mensen en dat er sprake is geweest van een doofpot-operatie. Hij gaat niet akkoord met de vaststelling dat zijn relaas niet doorleefd zou zijn en meent dat dit volledig subjectief en niet gesubstantieerd is. Hij zou wel degelijk hebben verklaard dat hij de “broeders” had gesproken over veel doden.

Ten vierde legt hij uit dat hij bij “Luz Do Mundo” is toegetreden omdat zijn vrouw er lid was. De enige vereiste om leider te worden was zijn charisma en hij zou niet gevraagd zijn geweest om bepaalde vereisten te vervullen opdat hij tot de functie van dominee/pastoor kon worden gepromoveerd. Betreffende zijn precieze rol, legt hij uit dat hij bij de DVZ verklaarde dat hij “gebeden leidde” en dat hij ook heeft aangegeven dat hij instructies kreeg van “Leon” die de “hoofdpersoon” was die de kerk naar Luanda “bracht”. Hij legt uit dat, hoewel hij een zekere rol had binnen de beweging, hij niet degene was die de instructies gaf. Hoewel er weinig informatie bestaat over “Luz Do Mundo” meent hij dat het weinig aannemelijk is dat er in deze beweging sprake zou zijn geweest van een strak theologisch kader. Hij wijst erop dat hij spontaan heeft verklaard dat Kalupeteka een profeet is en legt uit dat in dergelijke charismatische bewegingen de persoon van de leider *de facto* vaak belangrijker is dan zijn boodschap. Hij zou wel degelijk verklaard hebben dat de rustdag zaterdag is, dat de beweging van millenaristische aard is en dat de leden hun leven geven aan Jezus Christus omdat op een dag het einde van de wereld komt en er een laatste oordeel zal zijn. Hij wijst er nog op dat het einde van de wereld voor iedereen op een ander moment valt en dat de slachting van 16 april 2015 beschouwd werd als het einde van de wereld.

Voor wat betreft zijn documenten stelt verzoeker dat de drie oproepingsbrieven die hij in 2017 heeft ontvangen, overeenstemmen met wat hij heeft verklaard, waardoor niet kan worden gesteld dat de documenten onvoldoende zijn om zijn relaas in een ander daglicht te plaatsen. Aangaande het aanhoudingsbevel en het arrest van arrestatie, verwijt hij de commissaris-generaal niet aangegeven te hebben welke gegevens dan wel vermeld hadden moeten worden. Hij verwijst dienaangaande naar een ander arrestatiebevel waarop volgens hem evenmin het adres van de betrokkene werd vermeld. Dat het adres en de leeftijd vermeld op het attest ter bevestiging van zijn arrestatie niet overeenkomt met het adres waar hij verklaarde gewoond te hebben, met het adres vermeld op de identiteitskaart en met zijn verklaarde leeftijd op het moment van zijn arrestatie, is volgens hem niet voldoende om de bewijskracht van het document volledig te ontkrachten. Het zou gaan om een vergissing van de autoriteiten. M.b.t. de foto stelt hij dat het wel degelijk waarschijnlijk is dat hij daarop staat afgebeeld nu hij ook een paspoort en identiteitskaart heeft overgemaakt. Bovendien bevindt de persoon die erop staat afgebeeld zich duidelijk in een kerk. Voor wat betreft het medisch attest, voert hij aan dat het onmogelijk is om een sluitend bewijs te leveren van de feiten aan de hand van een medisch attest, maar meent dat dit niet betekent dat dergelijk attest met een loutere algemene en stereotiepe motivering aan de kant kan worden geschoven. De littekens vermeld in het attest komen volgens hem overeen met zijn verklaringen zoals vermeld op p. 13 van de notities van het persoonlijk onderhoud.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende nieuwe stukken

- Nota OPFRA, 10.11.2016, p. 10, « *L'église évangélique Setimo Diaz a Luz do Mundo (Lumière du Monde) et son leader José Julino Kalupteka* »;
- France 24 - Observateur, 07.05.2015: « *Des fidèles de la secte Lumière du monde massacrés à huis clos* »;
- Portal de Angola, « *Depois da PGR: Interpol Emite mandado internacional de captura contra Leandro Arrop, antigo integrante do grupo Alameda Squad* » ;
- Inge AMUNDSEN, « *CMI Working Paper, 03.2022: Angola: Religion and répression* » ;
- Foto déposée par Monsieur Mbokos ;
- Carte d'identité de Monsieur Mbokos et de sa fille.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Angola vervolging door de Angolese autoriteiten omwille van zijn functie als verantwoordelijke dominee binnen de zevendedagsadventisten Luz do Mundo. Verzoeker zette, nadat de Angolese autoriteiten een bevel hadden uitgevaardigd om die kerken te sluiten, zijn religieuze diensten tot aan de dag van zijn vertrek uit Angola. Hij vreest gevangen genomen te zullen worden door de Angolese autoriteiten omdat hij door hen beschuldigd wordt van ongehoorzaamheid en weerstand.

A) Middels de bestreden beslissing wijst de commissaris-generaal vooreerst op het bijzonder laattijdig karakter van het ingediende beschermingsverzoek, nu verzoeker hiermee twee jaar en twee maanden gewacht heeft na zijn arrestatie in Angola en acht maanden na zijn aankomst in België. De commissaris-generaal stelt daarnaast dat ook volgende gedragingen de ernst van zijn vrees ondermijnen: i) verzoeker besloot om op vakantie te gaan naar België en opnieuw terug te keren naar Angola, nadat hij reeds in 2017 drie convocaties had ontvangen en op 28 mei 2018 werd gearresteerd; ii) verzoeker heeft op legale wijze en met zijn eigen paspoort met het vliegtuig het land kunnen verlaten.

B) M.b.t. verzoekers religieuze activiteiten komt de commissaris-generaal tot de volgende vaststellingen: i) verzoekers verklaring, dat hij pas in 2017 besloot om een pauze in te lassen van zijn kerkelijke diensten is in het licht van de algemene informatie weinig aannemelijk nu daaruit blijkt dat er zich reeds vanaf 2015 confrontaties en arrestaties voordeden, er op 16 april 2015 een massamoord plaatsvond op verzoekers geloofsgenoten en er zich de daaropvolgende dagen blijvende repressie en nieuwe gewelddadige incidenten voordeden; ii) het is in die gegeven context evenmin aannemelijk dat verzoeker op 24 september 2018 kon terugkeren naar Angola zonder hierbij enige problemen te ondervinden en dat hij, ondanks zijn convocaties in 2017 en arrestatie in 2018 pas vanaf 11 oktober 2019 op de luchthaven zou staan geregistreerd als gezochte man; iii) dat verzoeker al die jaren op hetzelfde adres kon blijven en dit gelet op de gekende problemen en zijn vermeende functie als dominee, is merkwaardig te meer nu men volgens verzoekers verklaringen juist op zoek was naar “promotoren van de kerk”.

C) Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker geen overtuigende verklaringen heeft afgelegd over de incidenten die zich hebben voorgedaan op 16 april 2015 en de nasleep hiervan waardoor geen geloof wordt gehecht aan zijn prominent lidmaatschap van de religie. Dat verzoeker bijzonder slecht op de hoogte is van de gebeurtenissen op 16 april 2015 en van de context waarbinnen zijn

geloofsgemeenschap zich na april 2015 bevond leidt de commissaris-generaal af uit volgende bevindingen i) verzoeker legt incorrecte verklaringen af over de plaats waarop profeet Kalupeteka werd gearresteerd; ii) verzoeker heeft geen weet van de confrontaties die zich nog hebben voorgedaan na 16 april 2015; iii) verzoeker blijft enorm vaag - over het aantal doden onder de gelovigen die aanwezig waren op de Sumi-berg gedurende het incident van 16 april 2015 ondanks het feit dat er door de autoriteiten wel degelijk cijfers werden vrijgegeven dienaangaande en hij evenmin iets kan vertellen over het aantal opgepakte gelovigen. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker geen doorleefd relaas weergeeft te meer nu hij de feiten verder niet heeft opgevolgd.

D) Tenslotte oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekers verklaringen over de kernaspecten van de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo en de verschillen met de gewone zevendedagsadventisten waarvan Kalupeteka zich afscheurde, evenmin overtuigen nu: i) hij aangaf dat het enige verschil betrekking heeft op het feit dat het bij Luz do Mundo wel wordt toegelaten om vlees of vis te eten, terwijl dit niet strookt met de beschikbare informatie; ii) verzoeker wisselende verklaringen aflegt over de rustdag. De commissaris-generaal besluit dat verzoekers voorgehouden verantwoordelijke positie niet strookt met de weinige kennis die hij kon meedelen over de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mondo waardoor geen geloof kan worden gehecht aan zijn lidmaatschap en evenmin aan zijn arrestatie omwille van de activiteiten die hij zou hebben georganiseerd.

E) Aangaande de neergelegde documenten oordeelt de commissaris-generaal dat deze geen ander licht kunnen werpen op bovenstaande vaststellingen.

4.3.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat er in zijn hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag bestaat. De motieven zoals beschreven in de bestreden beslissing zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij, zoals uit wat volgt zal blijken, evenwel geheel in gebreke blijft.

4.3.2.1. De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal vast dat er sprake is van een zeer laattijdig verzoek om internationale bescherming. De vermeende gebeurtenissen die ten grondslag liggen aan verzoekers vlucht uit zijn herkomstland, gaan immers terug tot het jaar 2017 en mei 2018. In 2017 zou verzoeker maar liefst drie convocaties hebben ontvangen omdat hij ervan beschuldigd zou zijn geweest weerstand te hebben geboden tegen de Angolese autoriteiten die alle kerkelijke activiteiten verboden hadden (CGVS verhoor, p. 13). In mei 2018 zou hij zijn gearresteerd en gedurende drie dagen zijn opgesloten in het gemeentelijk commando, waar hij gefolterd en mishandeld zou zijn geweest zodat hij zelfs zijn bewustzijn is verloren (CGVS verhoor, p. 13). Gelet op dergelijke ingrijpende en gruwelijke gebeurtenissen, waarbij hij gefolterd en mishandeld werd, is het de Raad een raadsel waarom verzoeker dermate lang wachtte met het indienen van een beschermingsverzoek. Bovendien is het zeer opmerkelijk dat verzoeker nog besloot om in september 2018 omwille van vakantieredenen naar België te reizen en vervolgens terug te keren naar Angola, waar hij dan zijn activiteiten gewoon verderzette en hij vervolgens in oktober 2019 opnieuw besloot om slechts wegens 'vakantieredenen' naar België te reizen. Dat hij dan vervolgens nog bijna een jaar heeft gewacht, tot 1 juli 2020, om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, getuigt allerminst van een dringende nood aan internationale bescherming. Verzoekers afwachtende houding en terugkeer naar Angola nadat de gruwelijke feiten zich reeds hadden plaatsvonden, stroken op geen enkele manier met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn/haar leven zijn/haar land te hebben verlaten en toont aan dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte zoals terecht werd geoordeeld door de commissaris-generaal.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de protection officer verzoeker specifiek bevraagd heeft omtrent de redenen die dergelijke laattijdige indiening van zijn verzoek om internationale bescherming zouden kunnen rechtvaardigen (CGVS verhoor, p. 12). Verzoeker gaf aan dat hij eigenlijk van plan was om terug te keren naar Angola en het niet zijn bedoeling was om hier te blijven. De Raad stelt hieromtrent vast dat indien verzoeker werkelijk een gegronde vrees heeft waarvoor hij zijn land van herkomst verlaat, redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij zich onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, grondig informeert omtrent de stappen die hij omwille van die vrees in België kan zetten, wat hij naliet te doen, nu hij zes maanden wachtte na het verlopen van zijn visum. Door in het verzoekschrift nog uiteen te zetten dat hij na zijn arrestatie werd vrijgelaten en hij daarom dacht dat hij geen gevaar meer liep en hij wilde afwachten hoe de situatie zou evolueren, werpt hij op voorgaande geen ander licht te meer nu – het weze herhaald – verzoeker zelfs werd gefolterd en mishandeld bij zijn arrestatie en in het licht van de context die heerste in Angola en zijn kerkelijke activiteiten reeds lange tijd

verboden werden hij bezwaarlijk kan voorhouden dat hij eerst wilde zien hoe de situatie zou evolueren. Bovendien is het geenszins geloofwaardig dat verzoeker pas vanaf 2019 geseind zou staan op de luchthaven, terwijl zijn convocaties reeds dateren van 2017, zijn arrestatie van 2018 en hij nadien nog herhaaldelijk het land via de luchthaven en in bezit van zijn eigen paspoort, heeft kunnen verlaten en ernaar is kunnen terugkeren. Dat hij pas 10 maanden na zijn aankomst in België besloot om een verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat dit niet eerder mogelijk zou zijn geweest omwille van de coronapandemie wordt op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt en valt ook niet te rijmen met zijn bewering dat hij eerst de situatie wilde afwachten. Dat hij het land eenvoudig kon verlaten enkel omdat de vervolging niet zou zijn gereactiveerd, betreft niet meer dan een loutere bewering die op geen enkele wijze aannemelijk wordt gemaakt. Verzoeker is niet in staat om de pertinente motieven dienaangaande in de bestreden beslissing te weerleggen, die overigens worden bijgetreden door de Raad en luiden als volgt: *“Vooreerst valt op dat u bijzonder laattijdig uw asielaanvraag hebt ingediend, namelijk twee jaar en twee maanden nadat u werd gearresteerd in uw land van herkomst en acht maanden nadat u in België bent aangekomen (NPO, p. 4 - 5, 9, 11 - 12; vragenlijst CGVS, vraag 1 en 5; verklaring DVZ, vraag 32; zie administratief dossier). Het is daarenboven weinig aannemelijk dat de ernst van de feiten pas tot u is doorgedrongen in juli 2020 wanneer u werd ingelicht dat u geseind stond, uw vrouw thuis werd bezocht door de autoriteiten en dat een christelijke broeder van u, Sebastian, werd opgepakt (NPO, p. 12, 14). U was immers reeds sinds 2017 op de hoogte dat u het risico liep gearresteerd te worden door de drie kennisgevingen die u ontving in dat jaar (NPO, p. 13, 19 - 20). Bovendien werd u op 28 mei 2018 al gearresteerd, gefolterd en mishandeld in het kader van de vrees die u nu aanhaalt om terug te keren naar uw land van herkomst, namelijk “de rest van uw leven doorbrengen in de gevangenis samen met anderen” (NPO, p. 13, 27). Het feit dat u pas op 1 juli 2020 asiel aanvroeg, twee jaar en twee maanden na uw arrestatie op 28 mei 2018 en acht maanden na uw aankomst in België op 12 oktober 2019, is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst van de door u beweerde “vrees voor vervolging” of het “risico op het lijden van ernstige schade”.*

Omwille van diezelfde redenen, namelijk dat u in 2017 reeds drie kennisgevingen hebt ontvangen waarbij u volgens u werd beschuldigd van weerstand en ongehoorzaamheid en uw arrestatie op 28 mei 2018 waarbij u werd gefolterd en mishandeld, is het bijzonder opvallend dat u na uw arrestatie geen bescherming zocht, maar slechts besloot om op vakantie te gaan naar België in september 2018, aangezien u “nood had aan een andere omgeving” omwille van hetgeen u was overkomen. Deze vakantie wordt tevens ook bevestigd door het door u neergelegde paspoort (NPO, p. 5, 13, 19 - 20; zie administratief dossier). Na drie weken keerde u “zoals gewoonlijk terug naar Angola na drie weken vakantie” en heeft u uw activiteiten verder gezet. Bovendien bleef u uw “gewone leven” leiden (NPO, p. 13). Dat u er na het ontvangen van verschillende kennisgevingen en, ten gevolge daarvan, slachtoffer geweest te zijn van foltering en mishandelingen voor koos om in 2018 niet meteen te verzoeken om internationale bescherming, maar wel om terug te keren naar uw land van herkomst en opnieuw uw religieuze activiteiten verder te zetten, roept grote vraagtekens op bij de ernst van uw beweerde vrees voor een terugkeer naar Angola. Ook wanneer u Angola finaal verliet op 11 oktober 2019, samen met uw dochter P.J.V.C., was u oorspronkelijk eveneens van plan om niet in Europa te blijven en terug te keren naar Angola (NPO, p. 9, 12; Verklaring DVZ, vraag 27). De vaststelling dat u bij uw reis naar België, zowel in september 2018 als bij uw reis in oktober 2019, op legale wijze en met uw eigen paspoort het vliegtuig nam om het land te verlaten, ondergraaft eveneens de ernst van uw problemen met de Angolese autoriteiten (NPO, p. 5, 11, 13; zie administratief dossier).” Verzoekers zeer laattijdige indiening van zijn beschermingsverzoek ondergraaft de geloofwaardigheid van de ernst van zijn voorgehouden vrees op fundamentele wijze.

4.3.2.2. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in de vaststellingen omtrent verzoekers voorgehouden functie en de activiteiten die hij in die hoedanigheid zou hebben ondernomen in zijn herkomstland, rekening houdend met de algemene informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier door beide partijen. In de door de commissaris-generaal gevoegde informatie wordt de algemene context van de maatregelen genomen tegen de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo, waarbinnen verzoeker een belangrijke functie vervolgde, belicht (AD CGVS, landeninformatie). De Raad leest hierin inderdaad dat er in het kader van de strijd tegen illegale religieuze groeperingen op 16 april 2015 een confrontatie plaatsvond tussen de Angolese autoriteiten en aanhangers van de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo. Er werd een aanhoudingsbevel uitgebracht ten aanzien van hun leider, Kalupeteka. Na een poging om Kalupeteka te arresteren, kwam het tot een conflict tussen de gelovigen en de ordediensten en vielen er doden aan beide kanten. De autoriteiten meldde 22 doden, waarvan 13 kerkgangers en 9 politieagenten (AD CGVS, landeninformatie, OFPRA, *L'Eglise évangélique Sétimo Dia a Luz do Mundo (Lumière du Monde) et son leader José Julino Kalupeteka*, 10/11/2016). Andere, onafhankelijke bronnen spreken van 700 of zelfs meer dan duizend doden onder de volgers van

Kalupeteka (*"Response to information Requests, 1 Februari 2019"*). Op 20 april 2015 kondigt toenmalig president José Eduardo Dos Santos aan dat "de sekte van Kalupeteka" een bedreiging is tegen de nationale veiligheid en vrede en dat deze wordt geleid door gevaarlijke individuen. Hij stelt daarbij dat hij alles in het werk zal stellen om de sekte volledig te ontmantelen vanwege hun praktijken die de sociale orde destabiliseren, zoals het verbieden van scholing en vaccinatie van kinderen (AD CGVS, landeninformatie, IRB, Immigration and Refugee Board of Canada, *"Angola: the light of the World (Sétimo Dia a luz do Mundo) Evangelical Church since its director, José Julino Kalupeteka, was sentenced in 2016, including treatment of members and leaders by authorities and society (2016—January 2019)"*; *"Response to information Requests, 1 Februari 2019"*; OFPRA, *L'Eglise évangélique Sétimo Dia a Luz do Mundo (Lumière du Monde) et son leader José Julino Kalupeteka, 10/11/2016*). Volgens een anonieme bron (K.A. en B.F.), die wordt geciteerd door het Chr. Michelsen Institute zouden op 19 en 20 april 2015 aan de Angolese politie instructies gegeven zijn zoals onder meer het uitvoeren van undercover zoektochten in ziekenhuizen, klinieken, private en publieke medische centra om de gewonden van het incident op 16 april 2015 te lokaliseren en vervolgens de aanhangers van Kalupeteka te doden. Ook het doorzoeken van voorsteden en plattelandsdorpen met als doel om begrafenissen of het verbergen van gedode volgelingen van Kalupeteka te identificeren en vervolgens de volledige familie uit te roeien, is één van de bevelen die zou zijn uitgestuurd naar de Angolese politie volgens dezelfde anonieme bron. Daarenboven werd uitgeroepen dat alle demonstraties en daden van ongehoorzaamheid ten aanzien van de autoriteiten beantwoord zullen worden met een kogel, dat elke burger die de autoriteiten minacht doodgeschoten zal worden en dat er geen enkele tolerantie zal worden getoond. Volgers van Kalupeteka worden bovendien beschouwd als vijanden van de staat en moeten in hun geheel worden vernietigd. Politie helikopters en vliegtuigen moeten de bergen, dorpen en bossen patrouilleren en iedere splintergroepering uitschakelen. Op 9 en 15 augustus 2016 vinden er opnieuw confrontaties plaats tussen aanhangers van de Luz do Mundo kerk en de Angolese autoriteiten in het dorp Dumbi in de gemeente Cassongue in de provincie Cuanza Sul. Hierbij vielen in het eerste geval vijf doden en in het tweede geval verdwenen dertig mensen, die uiteindelijk vermoord bleken te zijn. Daarbovenop werden nog eens zes vrouwen gearresteerd, dewelke nadien eveneens vermist werden. (AD CGVS, landeninformatie, « OFPRA, *L'Eglise évangélique Sétimo Dia a Luz do Mundo (Lumière du Monde) et son leader José Julino Kalupeteka, 10/11/2016*). Daarnaast melden verschillende media dat gerechtelijke procedures tegen leden van de kerk nog steeds lopen na het incident op 16 april 2015 en na de veroordeling van Kalupeteka in 2016. In april 2017 stelt ACAT dat aanhangers van de Luz do Mundo kerk in het algemeen nog onderdrukt worden en dat overlevenden van het incident op 16 april 2015 zich nog steeds verbergen, omdat ze weten dat ze gezocht worden door de Angolese autoriteiten. Volgens ACAT is er geen twijfel mogelijk dat twee jaar na het incident op de Sumi berg de straffeloosheid en het stilzwijgen van de Angolese autoriteiten herhaald geweld tegen aanhangers van de Luz do Mundo kerk aanmoedigen. Een andere bron stelt in oktober 2018 dat de kerk geleid door Kalupeteka niet langer bestaat (IRB, Immigration and Refugee Board of Canada: *"According to an October 2018 article from the website of the Angolan station Radio Despertar by the BBC's media monitoring for Africa, the Light of the World Church, which was led by José Julino Kalupeteka, 'no longer exists' and 'there is no doubt that more than two years after the massacre in Monté Sumé, the international community's impunity and silence encourage repeated violence against members of the 'light of the world' church'"*). In het licht van voormelde situatie sedert 2015, zoals beschreven in de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, die overigens door verzoeker, middels het bijbrengen van enkele stukken bij zijn verzoekschrift, op geen enkele wijze wordt tegengesproken, is het geenszins aannemelijk dat verzoeker dan pas zou besluiten om in 2017 zijn kerkelijke activiteiten te pauzeren. Dit geldt des te meer nu er reeds op 16 april 2015 een massamoord plaatsvond en er zich hierna nog blijvende repressie en nieuwe gewelddadige incidenten voordeden en opgeroepen werd om aanhangers te doden. Dat verzoeker in die gegeven context en gelet op de functie die hij zichzelf toeschrijft - verantwoordelijke dominee -, na een vakantie met het vliegtuig naar België in 2018 nog opnieuw zijn land kon en zelfs wilde binnen reizen, getuigt allerm minst van een gegronde vrees en stelt de geloofwaardigheid van verzoekers relaas alsook van de functie die hij zou hebben bekleed, ten stelligste op de helling. Hierbij meent de Raad ook dat het opmerkelijk is dat verzoeker al die tijd op hetzelfde adres kon verblijven tot aan zijn vertrek in 2019 (CGVS verhoor, p. 4-5). Door in het verzoekschrift uit te leggen dat dit mogelijk was omdat de diensten clandestien waren, gaat hij eraan voorbij dat uit de algemene informatie zoals *supra* geanalyseerd, nochtans blijkt dat er wel degelijk op actieve wijze gezocht werd naar aanhangers van Kalupeteka en verzoeker ook zelf verklaarde dat men op zoek was naar "promotoren van de kerk" (CGVS verhoor p. 23). De commissaris-generaal kwam op goede gronden tot de volgende beoordeling: *"Over de eerder genoemde verderzetting van uw religieuze activiteiten kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt.*

In het kader van de strijd tegen illegale religieuze groeperingen vond op 16 april 2015 een confrontatie plaats tussen de Angolese autoriteiten en aanhangers van de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo. Er werd een aanhoudingsbevel uitgebracht ten aanzien van hun leider, Kalupeteka. Na een

poging om Kalupeteka te arresteren kwam het tot een conflict tussen de gelovigen en de ordediensten en vielen er doden aan beide kanten. De autoriteiten meldde 22 doden, waarvan 13 kerkgangers en 9 politieagenten. Andere, onafhankelijke bronnen spreken van 700 of zelfs meer dan duizend doden onder de volgers van Kalupeteka. Op 20 april 2015 kondigt toenmalig president José Eduardo Dos Santos aan dat “de sekte van Kalupeteka een bedreiging is tegen de nationale veiligheid en vrede en dat deze wordt geleid door gevaarlijke individuen. Hij stelt daarbij dat hij alles in het werk zal stellen om de sekte volledig te ontmantelen vanwege hun burgerlijke ongehoorzaamheid en antipatriottisme.

Volgens een anonieme bron zouden op 19 en 20 april 2015 aan de Angolese politie instructies gegeven zijn zoals onder meer het uitvoeren van undercover zoektochten in ziekenhuizen, klinieken, private en publieke medische centra om de gewonden van het incident op 16 april 2015 te lokaliseren en vervolgens de aanhangers van Kalupeteka te doden. Ook het doorzoeken van voorsteden en plattelandsdorpen met als doel om begrafenissen of het verbergen van gedode volgers van Kalupeteka te identificeren en vervolgens de volledige familie uit te roeien, is één van de bevelen die zou zijn uitgestuurd naar de Angolese politie volgens dezelfde anonieme bron (geciteerd door het Chr. Michelsen Institute, zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier).

Op 9 en 15 augustus 2016 vinden er opnieuw confrontaties plaats tussen aanhangers van de Luz do Mundo kerk en de Angolese autoriteiten in het dorp Dumbi in de gemeente Cassongue in de provincie Cuanza Sul. Hierbij vielen in het eerste geval vijf doden en in het tweede geval verdwenen dertig mensen, die uiteindelijk vermoord bleken te zijn (Daarbovenop werden nog eens zes vrouwen gearresteerd, dewelke nadien eveneens vermist werden. Daarnaast melden verschillende media dat gerechtelijke procedures tegen leden van de kerk nog steeds lopen na het incident op 16 april 2015 en na de veroordeling van Kalupeteka in 2016. In april 2017 stelt ACAT dat aanhangers van de Luz do Mundo kerk in het algemeen nog steeds onderdrukt worden en dat overlevenden van het incident op 16 april 2015 zich nog steeds verbergen, omdat ze weten dat ze gezocht worden door de Angolese autoriteiten. Volgens ACAT is er geen twijfel mogelijk dat twee jaar na het incident op de Sumi berg de straffeloosheid en het stilzwijgen van de Angolese autoriteiten herhaald geweld tegen aanhangers van de Luz do Mundo kerk aanmoedigen. Een andere bron stelt in oktober 2018 dat de kerk geleid door Kalupeteka niet langer bestaat. (Zie informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier).

U stelt dat u tot mei 2017 dezelfde diensten in uw kerk bleef verderzetten zoals u ze steeds heeft uitgevoerd, namelijk op dinsdagavond vergadering met de vrouwen, op woensdagavond intersectie, donderdagavond samenkomst met de mannen en op zaterdag congregatie van alle kerken. Pas toen de recherche in 2017 “papieren is beginnen plakken aan de kerken om te vermelden dat ze gesloten waren”, heeft u besloten een pauze in te lassen (NPO, p. 15, 18, 20). Binnen de hierboven beschreven context van geruchten over een massamoord op uw geloofsgenoten op 16 april 2015 en de volgende dagen, blijvende repressie en nieuwe gewelddadige incidenten in de jaren daarna, zijn deze verklaringen weinig aannemelijk. Nog binnen deze context is het weinig aannemelijk dat u op 24 september 2018, zoals ook staat weergegeven op het door u neergelegde paspoort, opnieuw kon terugkeren naar Angola zonder daarbij problemen te ondervinden, of dat u pas gedurende uw verblijf in België vanaf 11 oktober 2019 op de luchthaven geregistreerd stond als gezochte man (NPO, p. 13, 14). Voordien had u immers volgens u reeds verschillende confrontaties met de autoriteiten, namelijk de drie kennisgevingen die u in 2017 ontving en uw arrestatie op 28 mei 2018 waarbij u werd gefolterd en mishandeld. Bovendien zou u, die stelt steeds op hetzelfde adres te zijn blijven wonen sinds 2013 namelijk in Zango 4 in de gemeente Viana (NPO, p. 4 – 5, 9), ook na uw arrestatie en foltering in mei 2018 (NPO, p. 12, 13) zijn blijven verder gaan met uw kerkelijke activiteiten, gewoon bij u thuis (NPO, p. 19). Vooral vanwege uw functie als verantwoordelijke dominee binnen de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo in Kilamba Kiaxi sinds 2011 kan niet worden aangenomen dat u al die jaren zonder gevolgen in hetzelfde huis hebt verbleven en daar zelfs de erediensten heeft kunnen verderzetten sinds 2018, ook na uw arrestatie op 28 mei 2018. Zeker omdat men, zoals u het zelf stelt, in Luanda op zoek was naar “promotoren van de kerk”, zoals uw broeder Sebastian die verantwoordelijke dominee was voor de kerk in Samba, een functie gelijkaardig aan de uwe (NPO, p. 4 – 5, 12 - 17).

Deze vaststellingen doen reeds bij voorbaat afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde “vrees voor vervolging” of het “risico op het lijden van ernstige schade” in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.” Waar verzoeker meent dat de algemene informatie diende te worden toegevoegd aan de bestreden beslissing, kan de Raad hem geen gelijk geven. De informatie waarover het CGVS beschikt en waarop werd gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing, werd immers aan het administratief dossier gevoegd. Er bestaat geen enkele verplichting in hoofd van de commissaris-generaal om die informatie samen met de bestreden beslissing te laten betekenen. Bovendien laat het inzagerecht verzoeker toe om zijn dossier in te kijken zodat hij wel degelijk kennis kan nemen van inhoud van de informatie waarop de commissaris-generaal zich mede heeft gebaseerd om verzoekers verklaringen te toetsen. De Raad stelt hierbij vast dat verzoeker niet aantoonde dat hij geen gebruik kon maken van dit inzagerecht, noch trachtte hij de op basis daarvan gedane vaststellingen te ontcrachten.

Verzoekers tevergeefse poging om zijn rol en deelname aan de diensten plots te minimaliseren waar hij stelt dat hij niet elke dag optrad en hij ook geen voorzitter was – terwijl dit geen enkele weerslag vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud – is geenszins van die aard om voorgaande vaststellingen te weerleggen. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker omtrent de belangrijke incidenten, zoals die blijken uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en zoals *supra* toegelicht, geen overtuigende verklaringen heeft afgelegd. Dat verzoeker niet in staat was om uitgebreide en specifieke informatie te verstrekken omtrent de nochtans ingrijpende gebeurtenissen in zijn herkomstland klemmt des te meer en wederom met de positie die hij meende in te vullen binnen de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo. Verzoeker kan voormeld gebrek aan kennis bezwaarlijk vergoelijken stellende in het verzoekschrift dat hij wel degelijk zou hebben verwezen naar bijkomende arrestaties van gelovigen, dat hij de informatie over het aantal overledenen pas achteraf had vernomen en dat hij enkel werd gepromoveerd tot leider omwille van zijn charisma en hij niet moest voldoen aan andere eisen. Zijn *post-factum* uitleg doet geen afbreuk aan de pertinente bevindingen in de bestreden beslissingen.

De Raad stelt vast dat verzoeker de kernaspecten van de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo en de verschillen met de gewone zevendedagsadventisten waarvan Kalupeteka zich afscheurde, evenmin op éénduidige wijze kan aanduiden, wat de geloofwaardigheid van zijn activiteiten en lidmaatschap wederom ten stelligste ondermijnt. Zo is het opmerkelijk dat verzoeker verklaarde dat het enige verschil tussen de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo en de gewone zevendedagsadventisten betrekking heeft op het feit dat het bij Luz do Mundo wel wordt toegelaten om vlees of vis te eten, terwijl dit niet strookt met de beschikbare informatie nu daaruit blijkt dat het meest kenmerkende aan de Luz do Mundo beweging gelegen is in het verwerpen van de praktijk van de tienden en van de verering van voorouders en in het feit dat zij zich verzetten tegen inenting tegen polio en politieke evenementen (AD CGVS, landeninformatie, “*Genocide Against New Light of the World*” *Adventist Church of Pastors/Prophet Jose Juline Kalupeteka*”). De Raad meent dat het gebrek aan dergelijke fundamentele kennis, de geloofwaardigheid van de hoedanigheid en rol die verzoeker zich toebedeelde in het kader van zijn asielprocedure en de aard van zijn kerkelijke activiteiten op ernstige wijze wordt ondermijnd. Ook zijn warrige verklaringen over de rustdag ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn activiteiten. Waar hij er in het verzoekschrift op wijst dat hij wel degelijk had meegedeeld dat zaterdag een rustdag is, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat uit zijn verhoor een zeer warrige uitleg kan worden ontwaard m.b.t. te vraag wanneer er een rustdag is, nu verzoeker enerzijds stelt dat de zevende dag zaterdag is, maar anderzijds verder uitlegt dat zondag beschouwd wordt als de rustdag van God en vervolgens herhaaldelijk stelde dat ze rusten op zondag (CGVS verhoor, p. 26).

Gelet op voorgaande maakt de Raad, mede bij gebrek aan een dienstig verweer, de volgende motieven tot de zijne: **“Daarenboven zijn uw verklaringen over de incidenten die zich hebben voorgedaan op 16 april 2015 en de nasleep hiervan geenszins overtuigend, in die mate dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan uw prominent lidmaatschap van diezelfde religie. U blijkt zelf immers bijzonder slecht op de hoogte van de gebeurtenissen op 16 april 2015 en van de hierboven geschetste context waarbinnen uw geloofsgemeenschap zich na april 2015 bevond.**

Vooreerst stelt u dat de profeet Kalupeteka op 16 april 2015 **ter plekke in de boeien werd geslagen en werd meegenomen** door de strijdkrachten alsof hij een rebel was, waarna hij voor de rechtbank kwam en veroordeeld werd tot een gevangenisstraf die hij momenteel uitzit in de gevangenis van **Viana** (NPO, p. 12, 22). Uit de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Kalupeteka op 16 april 2015 het kamp kon verlaten en pas later elders werd ingerekend.

Ten tweede antwoordt u op de vraag of er zich na de confrontatie op 16 april 2015 nog andere confrontaties hebben voorgedaan als volgt: “Tussen de politie en de kerk? Nee. In het dorp zijn er nog wel gelovigen opgepakt, maar dat waren geen confrontaties” (NPO, p. 23). In tegenstelling tot uw bewering blijkt echter uit de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier dat er wel degelijk nog confrontaties hebben plaatsgevonden tussen de politie en de kerk, namelijk op 9 augustus 2016 en op 15 augustus 2016. Ook gedurende deze incidenten vielen er verscheidene doden (zie *supra*).

Ten derde blijft u **bijzonder vaag** over het aantal doden onder de gelovigen die aanwezig waren op de Sumi – berg gedurende het incident van 16 april 2015. U stelt aanvankelijk dat de regering over een cijfer sprak, maar dat dit niet klopte (NPO, p. 18). Hoewel u door broeders die zelf aanwezig waren zou zijn ingelicht over de feiten die daar hebben plaatsgevonden, kan u, gevraagd hoeveel doden er zijn gevallen op 16 april 2015, niet meer vertellen dan dat er 9 politiemensen overleden zijn en dat u geen cijfer hebt van het aantal gelovigen die het leven hebben gelaten (NPO, p. 12, 20). Gevraagd of u ook niet ongeveer weet hoeveel doden er bij de gelovigen zijn gestorven, antwoordt u ontkennend en stelt u dat de politie nooit cijfers heeft vrijgegeven over het aantal doden. Vervolgens stelt u toch dat er sprake was van een twintigtal, maar dat het er zeker meer dan twintig waren (NPO, p. 20). Gevraagd of u nooit iemand een

schatting hoorde doen, antwoordt u vervolgens negatief. Hierbij kan reeds worden opgemerkt dat de autoriteiten, zoals u zelf ook eerder aangaf, wel degelijk cijfers hebben vrijgegeven, namelijk van 22 doden, waarvan 13 kerkgangers en 9 politieagenten, dit in tegenstelling tot verschillende mensenrechtenorganisaties die op basis van getuigenissen spreken over honderden doden. Aangezien u een prominent lid van de Luz do Mundo beweging stelt te zijn, aangesteld door Jose Kalupeteka zelf, en bijgevolg met verschillende prominente contacten binnen de geloofsgemeenschap, wordt u gevraagd wat men u dan verteld heeft over de retraite op 16 april 2015. U vraagt vervolgens of de interviewer de autoriteiten bedoelt. Gewezen op uw eerdere verklaring dat u in Luanda op de hoogte werd gebracht van het gebeurde en gevraagd naar hetgeen u vernam, stelt u slechts dat het in het journaal kwam, maar dat u het al eerder hoorde van een aantal broeders. Gevraagd of die broeders dan geen schatting deden over het aantal doden, stelt u nu plots dat ze wel degelijk over veel doden spraken, waarschijnlijk een honderdtal, dat er een onderzoek zou gevoerd moeten worden om het exacte aantal te weten te komen, maar dat dit niet wordt toegelaten. (NPO, p. 20 – 21.) Ook over het aantal gelovigen dat werd opgepakt in het dorp Sumi kan u niets anders antwoorden dan: “Ik heb er geen exact nummer van. In Huambo heb ik geen idee hoeveel er zijn opgepakt” (NPO, p. 23). **Uw wisselende en weinig coherente verklaringen komen over als gebaseerd op algemeen bekende informatie die werd gecommuniceerd in de media (zie supra) en geven geenszins een doorleefd relaas weer van iemand die plots te horen kreeg dat honderden, waarschijnlijk meer dan 700 van zijn geloofsgenoten vermoord werden, dit terwijl de autoriteiten blijven beweren dat het er slechts 13 waren. Evenmin kan u doorleefd navertellen wat u hoorde van personen die daar zelf aanwezig waren, zoals men zou verwachten van iemand met een prominente positie en vele contacten binnen deze beweging. Ook blijkt uit uw verklaringen dat u heeft nagelaten diepgaander onderzoek te voeren naar de feiten door bijvoorbeeld de onderzoeken van mensenrechtenorganisaties of getuigenverklaringen na te gaan.**

U weet immers wel te vertellen dat er mensenrechtenorganisaties vragen hebben gesteld en onderzoek wilden voeren, maar u heeft klaarblijkelijk evenmin na de feiten verder opgevolgd wat dan wel de conclusies van die mensenrechtenorganisaties zijn geweest, namelijk dat er waarschijnlijk 700 tot 1000 doden zijn gevallen (NPO, p. 20 – 21). Cijfers die bovendien ook bevestigd worden door de zoon van Kalupeteka, enkele maanden na het incident in kwestie (zie administratief dossier) en waarvan men dus kan verwachten dat een prominent lid van deze kerk ze meteen en ondubbelzinnig kan toelichten.

Tenslotte overtuigen uw verklaringen over de kernaspecten van de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo, en de verschillen met de gewone zevendedagsadventisten waarvan Kalupeteka zich afscheurde, evenmin.

Zo kan u als verschil tussen de zevendedagsadventistenkerk en de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo geen ander verschil aanmerken dan de vegetarische levensstijl die wordt aanhangen door de zevendedagsadventistenkerk en dat het bij Luz do Mundo wel wordt toegelaten om vlees of vis te eten. U expliciet gevraagd of dit het enige verschil is tussen beide antwoordt u als volgt “Exact, verder zijn er geen verschillen.” (NPO, p. 25 – 26). In tegenstelling tot uw verklaringen blijkt uit de beschikbare informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier dat de verschillen tussen de Zevendedagsadventistenkerk en zijn afscheiding Luz do Mundo eerder terug te vinden zijn in het verwerpen van de praktijk van de tienden en andere leerstellige principes. Ook het verwerpen van de verering van voorouders vormt een groot verschil tussen beide kerken en maakt dat de Luz do Mundo beweging ingaat tegen de traditionele culturen en de leer van traditionele leiders.

Verder legt u verwarrende verklaringen af over de rustdag binnen uw geloofsgemeenschap, waar de zaterdag als zevende dag wordt beschouwd, een onderscheidend kenmerk van alle zevendedagsadventisten, waartoe ook de Luz do Mundo beweging zich rekent (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). U verklaart echter spontaan dat zondag een rustdag is (NPO, p. 15), hoewel dit juist bij andere christenen, die niet tot de zevendedagsadventisten behoren, het geval is (zie info). Gevraagd naar de verschillen tussen de zevendedagsadventisten en de Luz do Mundo beweging, stelt u correct dat de manier van doen vrij gelijkend was en dat zaterdag de zevende dag is en zondag de eerste. Vervolgens stelt u verkeerdelijk (of toch volgens de leer van de zevendedagsadventisten) dat zondag de rustdag is van God nadat hij zes dagen had gewerkt.

Meteen daarna vult u verwarrend genoeg aan dat God de zevende dag rust nam en dat je niet snel iemand van de zevendedagsadventisten, noch van Luz do Mundo zal vinden die op zaterdag werkt. Wanneer u vervolgens vanwege uw wisselende verklaringen opnieuw gevraagd wordt naar jullie rustdag, antwoordt u opnieuw “zondag”. (NPO, p. 26.) Ter bevestiging gevraagd of men bij Luz do Mundo op een zondag rust, stelt u opnieuw dat dit algemeen zo is bij de zevendedagsadventisten, alsook bij Kalupeteka. Aan het einde van het onderhoud, nadat het interview reeds werd afgesloten, uw advocaat aan het woord werd gelaten en de praktische zaken besproken werden, doet u nog een poging uw verklaringen recht te zetten: “Op zaterdag wordt er geen enkele economische activiteit gedaan en dan gaan wij naar de kerk om de Heer te vereren. Anderen beschouwen dit als de zondag” (NPO, p. 28). Deze aanvulling maakt uw eerdere, wisselende verklaringen echter niet ongedaan. Ook de opmerkingen die u omtrent dit onderwerp

toevoegt aan de notities die u werden opgestuurd, brengen hier geen verandering in. Van iemand die behoort tot de zevendedagsadventisten mag immers verwacht worden dat hij over de rustdag, de zevende dag, tevens het onderscheidende kenmerk van zijn geloofsgemeenschap vergeleken met andere Christenen, onmiddellijk eenduidige verklaringen kan afleggen wanneer hij hierover bevraagd wordt. De vaststelling dat u ruim na het onderhoud de correcte informatie kan overmaken, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat u hierover verwarrende verklaringen heeft afgelegd gedurende uw persoonlijk onderhoud. **Dat u zich over dit doorslaggevend aspect binnen de kerk van de zevende dag (het aspect waaraan zij zelfs haar naam ontleent) zou vergissen of hier geen eenduidig antwoord op kon bieden, maakt dat niet enkel uw behoren tot de Luz do Mundo kerk, maar zelfs uw behoren tot de zevendedagsadventisten in het algemeen, aan het wankelen gaat.**

Van iemand die vanaf 2011 tot de dag van zijn vertrek in 2019 verantwoordelijke dominee beweert te zijn geweest van “één van de kerken van de adventisten Luz do Mundo in Kilamba Kiayi”, overigens door de profeet Kalupeteka zelf aangesteld als verantwoordelijke omwille van zijn kennis en kwaliteiten dewelke hij ook zes keer in persoon heeft ontmoet, kan een meer doordrongen kennis van de gebeurtenissen in 2015 en de Luz do Mundo kerk in het algemeen worden verwacht (NPO, p. 14 – 16). **Bijgevolg kan geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw bewering lid te zijn geweest van de zevendedagsadventistenkerk Luz do Mundo, noch aan uw arrestatie omwille van de activiteiten die u georganiseerd zou hebben en uw daaruit volgende “vrees voor vervolging” in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.**

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 30 mei 2022. Uw toevoeging met betrekking tot de rustdag werd hierboven reeds besproken. De overige opmerkingen die u formuleerde hebben voornamelijk betrekking op kleine inhoudelijke aanpassingen en spellingsfouten. Er werd met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van die aard dat ze een ander licht werpen op bovenstaande beoordeling.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.”

4.3.2.3. Waar verzoeker meent dat de drie oproepingsbrieven van 2017 overeenstemmen met wat hij heeft verklaard, stelt de Raad vast dat voormelde brieven niets vermelden omtrent de reden van oproeping en er op geen enkele wijze uit kan worden afgeleid dat verzoeker zou worden opgeroepen omwille van zijn lidmaatschap van de Luz do Mundo beweging waardoor zijn kritiek niet dienstig is. In die brieven staat immers slechts vermeld dat hij uitgenodigd wordt om een verklaring af te leggen “in bovenvermeld dossier”, zonder te preciseren waarover dat dossier dan wel zou gaan. Ook het “bevel om in hechtenis te verschijnen” maakt geen melding van de feiten waarvoor verzoeker wordt vervolgd en geeft geen enkele link aan met de door hem verklaarde feiten die betrekking hebben op Luz do Mundo (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 6 “attest ter bevestiging van de arrestatie”, stuk 7 “tweede oproepingsbrief”, stuk 8 “derde oproepingsbrief”).

De Raad herinnert er vervolgens aan dat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad behoort. De commissaris-generaal noch de Raad moeten aantonen dat de voorgelegde documenten vals zijn; het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel onvoldoende bewijskracht bezitten. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, bestaat er hierbij geenszins een verplichting om hierbij te motiveren wat dan wel in de desbetreffende stukken had moeten staan opdat de bewijskracht als voldoende zou kunnen worden bestempeld. Dat er sprake zou zijn van een vergissing vanwege de autoriteiten om niet alle en niet volledig correcte gegevens te vermelden op de desbetreffende documenten aangaande zijn arrestatie, is niet meer dan een loutere bewering, die de beoordeling van de commissaris-generaal allerminst kan doen wankelen. Waar hij ter staving hiervan nog tracht te verwijzen naar een aanhoudingsmandaat van een andere persoon (verzoekschrift, stuk 5) kan hij geen ander licht werpen op de vaststelling m.b.t.. zijn eigen neergelegde documenten en dient bovendien te worden opgemerkt dat het door hem bijgevoegde stuk niet voorzien is van een vertaling. Voor wat betreft de neergelegde privé foto's merkt de Raad nog op dat door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie zij geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld, waardoor er weinig dan wel geen bewijswaarde aan kan worden toegekend.

Waar hij tenslotte nog stelt dat het litteken, waarvan melding wordt gemaakt in het medisch attest overeenkomt met datgene wat hij heeft verklaard en hierbij verwijst naar p. 13 van de notities van het persoonlijk onderhoud, stelt de Raad vast dat in het attest slechts wordt geattesteerd dat verzoeker een

litteken heeft op het hoofd en op het sacrum (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 13). Op geen enkele wijze wordt er uitspraak gedaan over de omstandigheden waarin, dan wel het tijdstip waarop verzoeker het letsel zou hebben opgelopen. Er kan uit het littekenattest *an sich* geen objectief en causaal verband tussen verzoekers letsel en de door hem aangehaalde omstandigheden worden afgeleid. Hoogstens blijkt dat verzoeker twee wonden heeft opgelopen in onbekende omstandigheden waarna er zich een litteken heeft gevormd. Dat het letsel en de littekens het gevolg zouden zijn van de gebeurtenissen waarvan verzoeker melding heeft gemaakt, wordt dan ook geenszins aangetoond met dit medisch attest, noch vormt het daartoe een sterke aanwijzing. Gelet op al deze elementen en het summiere karakter van het attest, oordeelt de Raad dat aan dit medisch attest *in casu* slechts een beperkt gewicht kan worden gegeven en rekening houdend met de integrale geloofwaardigheidsbeoordeling meent de Raad dat het attest evenmin van die aard is om afbreuk te doen aan de vaststellingen *supra*.

De volgende motieven zijn dan ook pertinent en draagkrachtig en worden door de Raad integraal overgenomen: *“De documenten die u gedurende uw interview bij DVZ op 12 april 2021 neerlegt, namelijk een originele tweede verwittiging tot oproeping d.d. 11 juli 2017; een originele derde verwittiging tot oproeping d.d. 14 augustus 2017; een origineel arrestatiebevel d.d. 15 februari 2018 en een attest ter bevestiging van arrestatie d.d. 31 mei 2018 zijn niet afdoende om de noodzaak aan internationale bescherming alsnog te bewijzen. Vooreerst kan op basis van de informatie in de voorgelegde documenten op geen enkele manier worden vastgesteld dat het gaat om oproepingsbrieven of bevelen om te verschijnen in het kader van het behoren tot de Luz do Mundo beweging. Sowieso kunnen voorgelegde documenten slechts geloofwaardige verklaringen ondersteunen, maar zijn zij geheel niet in staat op zichzelf een ongeloofwaardig relaas in een ander licht te plaatsen. Bij het arrestatiebevel kan bovendien worden opgemerkt dat er enkel uw voor- en achternaam op terug te vinden zijn en uw woonplaats zeer algemeen wordt aangeduid als zijnde ‘in de stad Luanda’. Het is weinig waarschijnlijk dat een dergelijk arrestatiebevel, met bijzonder beperkte identificatiegegevens en zonder enige verwijzing naar de feiten waarvan u zou worden verdacht, zou gebruikt worden door de officiële instanties om u in het kader van een arrestatie te legitimeren. Op het attest ter bevestiging van uw arrestatie staan weliswaar ook de namen van uw ouders te lezen, het adres dat er staat komt niet overeen met het adres waar u verklaarde sinds 2013 gewoond te hebben (NPO 4, 5) (noch met het adres op uw identiteitskaart, zie groene map van het administratief dossier) en uw leeftijd (47 jaar) komt niet overeen met uw leeftijd op het moment van uw arrestatie (nl. 45 jaar).*

Ook de foto die u na uw persoonlijk onderhoud op het CGVS via mail doorstuurt waarop een religieus medewerker te zien is, brengt geen verandering in de vaststelling dat er in uw hoofde noch een vermoeden bestaat van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ten eerste kan op geen enkele manier worden bewezen dat u het werkelijk bent die op de foto te zien is en zelfs als u het bent, is nergens op de foto te zien dat u aan het werk bent in een zevendedagsadventistenkerk van Luz do Mundo.

Tenslotte hebben de andere documenten die u via mail doorstuurt na het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 07 maart 2022 geen specifieke relevantie voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Het gaat hierbij om volgende documenten: een wooncontract met betrekking tot uw woonplaats in de Rue Renard 352, bus 11, 4100 Seraing d.d. 23 augustus 2021; een werkcontract met betrekking tot uw beroep in Eynatten bij Vincent Logistics SA d.d. 30 juli 2021 en een loonfiche daarvan d.d. 6 december 2021; Een schoolattest van uw dochter Jemima PEMBELE d.d. 15 juni 2021. Deze documenten wijzen op u en uw dochters integratie in de Belgische samenleving, maar weerleggen bovenstaande conclusie niet. Ook het door u, op 16 mei 2022, verzonden werkcontract van onbepaalde duur staat, zoals u het zelf stelt in bijgevoegde brief, niet de door u gestelde vervolging en weerlegt bijgevolg ook niet de conclusie dat die gestelde vervolging niet voldoet aan de voorwaarden van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Gedurende uw interview bij DVZ van 12 april 2021 en het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 07 maart 2022 legt u een origineel Angolees paspoort en een originele Angolese identiteitskaart neer van uzelf en uw dochter Jemima Victorina Calenga PEMBELE. Beide documenten ondersteunen jullie identiteit en nationaliteit.

Op 16 juni legt u via e-mail een medisch attest neer betreffende de letsels die u stelt opgelopen te hebben gedurende de vermeende vervolgingsfeiten. Een medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verwondingen werden opgelopen die aan de basis lagen van de vastgestelde littekens. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen littekens. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de

littekens. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin verwondingen werden opgelopen.”

Gelet op wat voorafgaat moet vastgesteld worden dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift niet verder komt dan het grotendeels benadrukken van zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden, het volharden in zijn vrees en het louter bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hij stelt op geen enkele wijze *in concreto* de pertinente vaststellingen in een ander daglicht die leiden tot de conclusie dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtmotieven.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Gelet op voorgaande uiteenzetting meent de Raad dat verzoeker zich niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn asielrelaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van *een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.

4.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of een verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de

grond van het beroep kan oordelen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

I. FLORIO